

Sygn. akt II Ca 762/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Zawada
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada SO Sabina Ziser (sprawozdawca)
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. S.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotorzy VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w J.

z dnia 25 września 2013 roku

sygn. akt VI C 112/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 762/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 września 2013r. Sąd Rejonowy w Złotorzy VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w J. zasądził od strony pozwanej (...) S. A. w S. na rzecz powoda Z. S. kwotę 7.067,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 listopada 2012r., dalej idące powództwo oddalił oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.564,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, że przywrócenie pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku wymaga użycia nowych oryginalnych elementów i zastosowania technologii naprawy producenta. Oryginalne części spełniają wszelkie wymagania technologiczne i posiadają właściwe parametry. Zastosowanie do naprawy części innych niż oryginalne może doprowadzić do awarii, pogorszenia parametrów pojazdu, obniżenia jego poziomu bezpieczeństwa a ponadto powodować utratę wartości rynkowej pojazdu. Skoro w pojeździe powoda, który w dacie wypadku miał jedynie 3 lata zamontowane były części oryginalne to naprawienie szkody winno nastąpić według ceny takich właśnie części. Z opinii biegłego sądowego wynikało, że koszt naprawy pojazdu wynosi 13.569,68 zł a strona pozwana wypłaciła powodowi toku postępowania likwidacyjnego kwotę 7.112,43 zł, do zapłaty więc pozostawała suma 6.457,25 zł. Za pozostałe w związku przyczynowym ze szkodą Sąd Rejonowy uznał również żądanie zwrotu kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy poniesionych przez powoda w kwocie 615 zł. Z uwagi na fakt, że powód uległ jedynie w nieznaczącej części swojego żądania na podstawie art. 100 kpc Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda całość poniesionych kosztów procesu.

Z rozstrzygnięciem powyższym w zakresie orzeczenia zawartego w punkcie I ponad kwotę 4.144,09 zł z ustawowymi odsetkami oraz zawartego w punkcie III nie zgodziła się strona pozwana wnosząc apelację, w której zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 363 par. 1 kc w zw. z art. 361 par. 1 kc poprzez błędną wykładnię polegającą na niewłaściwym przyjęciu, że przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku jest możliwe wyłącznie przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych,

- naruszenie art. 233 par. 1 kpc poprzez przyznanie prymatu twierdzeniom będącym korzystnymi dla powoda, przy nieuwzględnieniu twierdzeń strony pozwanej, w szczególności poprzez uznanie, że zastosowanie przy naprawie pojazdu części zamiennych innych niż oryginalne może doprowadzić do awarii pojazdu.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku i oddalenia powództwa co do kwoty 2.923,16 zł oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zaś w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 kpc, nie popełnił on też błędów w rozumowaniu w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej, albowiem prawidłowo zinterpretował i zastosował odpowiednie przepisy prawa.

Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 kc i stanowić „odpowiednią sumę pieniężną” i taka jest właśnie zdaniem Sądu Okręgowego kwota zasądzona na rzecz powoda. W przypadku szkody majątkowej w samochodzie, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych pojazd doprowadzony zostanie do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany może domagać się od ubezpieczyciela odszkodowania obejmującego koszty prac naprawczych i powód domagał się wypłaty odszkodowania liczonego według metody kosztorysowej. Metoda ta opiera się wyłącznie na symulacji kosztów. Dlatego też ostateczna weryfikacja wysokości odszkodowania, ustalonego na podstawie tej metody, zawsze będzie należała do sądu (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2007r., III CZP 150/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 144). Zatem to sąd, mając na uwadze konkretne okoliczności sprawy, winien ustalić jaka kwota jest kwotą „odpowiednią”, konieczną dla wykonania naprawy w takim zakresie, aby uszkodzony samochód został doprowadzony do stanu technicznego sprzed wypadku. Zasady obowiązujące przy wyliczeniu kosztów naprawy pojazdu winny być zróżnicowane przede wszystkim ze względu na rocznik uszkodzonego

samochodu, jego stan techniczny oraz stopień eksploatacji sprzed zdarzenia, które spowodowało szkodę. Dla naprawy samochodów starszych, z zasady bardziej wyeksploatowanych, nieserwisowanych, przywrócenie ich stanu technicznego sprzed wypadku nie wymaga naprawy w autoryzowanym serwisie danej marki ani naprawy przy użyciu oryginalnych części.

W tej sprawie rzeczoznawca koszty naprawy określił na kwotę 13.569,68 zł uwzględniającą ceny części oryginalnych oraz stawki za robociznę obowiązującą na lokalnym rynku. Na zastosowanie zamienników powód musiałby wyrazić zgodę chyba, że zostałoby wykazane, że uszkodzone elementy nie są częściami oryginalnymi wyprodukowanymi przez producenta pojazdu. Żadna z tych okoliczności w sprawie nie wystąpiła. Powoda należał do renomowanej marki, był stosunkowo nowy, bo 3 letni, nie było informacji o tym że uszkodzone części były nieoryginalne. W tych okolicznościach uznać należało prawo powoda do naprawy auta przy użyciu oryginalnych części, gdyż tylko taka naprawa daje gwarancję przywrócenia stanu poprzedniego a nie został on w żaden sposób wzbogacony bo zastosowanie części oryginalnych nie spowodowało zwiększenia wartości handlowej lub użytkowej pojazdu. Przeciwnie to właśnie zastosowanie oryginalnych zamienników mogłoby tę wartość obniżyć w stosunku do wartości przed uszkodzeniem. W tych okolicznościach prawidłowo Sąd Rejonowy przyjął, że w myśl zasady pełnego odszkodowania i jego kompensacyjnego charakteru powód może skutecznie domagać się od strony pozwanej pokrycia kosztów naprawy z użyciem tego rodzaju części. Powód nie musi godzić się na tańszą naprawę albowiem to nie leży w jego interesie i to nie on był sprawcą szkody a wyłącznie w interesie zobowiązanego, który dla jego ochrony chce ponieść niższe wydatki. Tymczasem powszechnie znany jest fakt, że każda nawet prawidłowo wykonana naprawa powypadkowa pojazdu w rzeczywistości obniża jego wartość rynkową.

Z tych też względów Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc, jako pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydane zostało na podstawie art. 98 kpc w zw. z par. 12 ust. 1 pkt. 1 w zw. par. 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).